Ἡ δράση τρομοκρατικῶν ὀργανώσεων στὴν Ἰταλία

Ἀναρχικοὶ καὶ προβοκάτορες

ΡΩΜΗ. Τὰ δύο τελευταῖα χρόνια, ἡ Ἰταλία ἀποτελεῖ «γόνιμο ἔδαφος» γιὰ τὴ δράση τῶν ἀναρχικῶν ὀργανώσεων. Τριανταοκτὼ δολοφονίες, εἰκοσιέξι ἀπαγωγὲς καὶ δεκαοκτὼ δολοφονικὲς ἀπόπειρες εἶναι ἡ δραστηριότητα τῆς ὀργανώσεως τῶν «Ἐρυθρῶν Ταξιαρχιῶν». Οἱ «Ἔνοπλοι προλεταριακοὶ πυρῆνες» (ΝΑΡ) ἔχουν νὰ «ἐπιδείξουν» δεκαέξι δολοφονίες, εἴκοσι ἀπαγωγὲς καὶ δεκατέσσερις δολοφονικὲς ἀπόπειρες. Χωρὶς νὰ ὑπολογίσουμε τὴ δραστηριότητα καὶ ἄλλων μικροτέρων ὁμάδων, ὅπως οἱ «Ἔνοπλοι προλετάριοι» οἱ «Προλεταριακὲς πολιτοφυλακὲς» καὶ ἡ «Ὁμάδα τῆς πρώτης γραμμῆς».

Τελευταῖο θῦμα τῶν «Ἐρυθρῶν Ταξιαρχιῶν» ἦταν ὁ διευθυντὴς συντάξεως τῆς ἐφημερίδας «Στάμπα», Κάρλο Καζαλένιο, ποὺ δολοφονήθηκε στὶς 29 Νοεμβρίου στὸ Τορίνο. Μὲ τὸ ἀνακοινωθὲν ποὺ ἐξέδωσαν μετὰ τὴ δολοφονία του, οἱ «Ἐρυθρὲς Ταξιαρχίες» — ποὺ εἶναι καὶ ἡ μεγαλύτερη ἀπὸ τὶς ἰταλικὲς ἀναρχικὲς ὀργανώσεις — γνωστοποίησαν στὸν λαὸ ὅτι βγῆκε ἀπὸ τὴ μέση ἕνας ἀκόμα ἐχθρός του....

Σύμφωνα μὲ τοὺς κοινωνιολόγους καὶ ἐμπειρογνώμονες τοῦ ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν ἀλλὰ καὶ τοῦ Ἰταλικοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος, οἱ Ἰταλοὶ ἀναρχικοὶ χωρίζονται σὲ τρεῖς κατηγορίες.

Ἡ πρώτη κατηγορία περιλαμβάνει τοὺς τρομοκράτες μὲ τὴ στενὴ ἔννοια ποὺ δὲν ξεπερνοῦν τὰ 500 ἄτομα, καὶ ἀποτελοῦν τὸ «ἔνοπλο κόμμα». Τὰ ἄτομα αὐτὰ ἔχουν περάσει στὴν παρανομία καὶ ζοῦν ἀπὸ τὰ λύτρα τῶν ἀπαγωγῶν ποὺ διοργανώνουν. Ἡ διείσδυση τῆς ἀστυνομίας στὸν χῶρο αὐτὸ εἶναι δυνατή. Ἔτσι, κατόρθωσε νὰ τοποθετήσει στὶς τάξεις τῶν «Ἐρυθρῶν Ταξιαρχιῶν» ἕναν ἱερέα, ποὺ συνέβαλε στὴ σύλληψη τοῦ «ἱστορικοῦ» ἡγέτη τους, τοῦ Ρενάτο Κούρτσιο.

Ἡ δεύτερη κατηγορία περιλαμβάνει 8—9 χιλιάδες ἀναρχικοὺς ποὺ εἶναι ἔνοπλοι καὶ συγκεντρώνονται γύρω ἀπὸ τὶς λεγόμενες ὀργανώσεις τῆς Αὐτονομίας. Οἱ «αὐτόνομοι» — ποὺ εἶναι συνήθως φοιτητές, ἄνεργοι ἢ ὑπάλληλοι — διεισδύουν στὶς ἐργατικὲς καὶ φοιτητικὲς διαδηλώσεις, ρίχνουν βόμβες Μολότωφ καὶ ἐπιδίδονται σὲ ἀτομικὲς πράξεις βίας. Τὸ πέρασμα ἀπὸ τὴ δεύτερη στὴν πρώτη κατηγορία εἶναι εὔκολο καὶ οἱ «αὐτόνομοι» ἀποτελοῦν τὸν χῶρο ἀπ' ὅπου στρατολογοῦνται οἱ ἀναρχικοὶ ποὺ μεταπηδοῦν στὴν ἔνοπλη πάλη.

Στὴν τρίτη κατηγορία, τέλος ἀνήκουν οἱ «συμπαθοῦντες». Εἶχαν φοιτητὲς καὶ ἄνεργοι, ποὺ ἀποχαρωμένοι ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴ κρίση, δέχονται κάθε εἶδος διαμαρτυρίας καὶ γι' αὐτὸ τὸ λόγο δὲν καταδικάζουν ἀνοιχτὰ τὶς τρομοκρατικὲς ἐνέργειες. Ἡ κατηγορία τῶν συμπαθούντων ἐκφράζεται στὶς διαδηλώσεις μὲ τὸ σύνθημα «Λευτεριὰ στὸν Κούρτσιο» χαρακτηρίζει τοὺς τρομοκράτες σὰν τοὺς «συντρόφους ποὺ σφάλλουν» καὶ συγκεντρώνεται γύρω ἀπὸ τὴν ὁμάδα «Λότα Κοντίνουα».

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΔΙΑΦΟΡΕΣ

Ὑπάρχουν, ὅμως, διαφορὲς ἀνάμεσα στὰ μέλη τῶν «Ἐρυθρῶν Ταξιαρχιῶν» καὶ τῶν «Αὐτονόμων» κυρίως στὸ ζήτημα τοῦ προγραμματισμοῦ τῆς πόλης. Οἱ «Ἐρυθρὲς Ταξιαρχίες» κατηγοροῦν τοὺς «Αὐτόνομους» ὅτι μὲ τὸ νὰ ἀρνοῦνται νὰ ταχτοῦν ξεκάθαρα ὑπὲρ τοῦ ἔνοπλου ἀγώνα, παίζουν τὸ παιγνίδι τῆς ἀστικῆς δημοκρατίας, καὶ δὲν σπᾶνε τὰ «ἄχρηστα» δεσμὰ μὲ τὶς μᾶζες.

Γιὰ τὶς «Ἐρυθρὲς Ταξιαρχίες», οἱ μᾶζες ἔχουν τυφλωθεῖ ἀπὸ τὸν ρεφορμισμὸ τῶν ἐργατικῶν κομμάτων καὶ ἀπὸ τὸν συνδικαλισμὸ τῶν ἐργατικῶν ἑνώσεων, ποὺ στηρίζουν τὸ σημερινὸ καθεστώς. Ἐπειδὴ ὅμως, ἡ οἰκονομικὴ κρίση εἶναι ὀξύτατη, τὸ τέλος τοῦ καπιταλισμοῦ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιταχυνθεῖ μὲ τὸν μετωπικὸ ἀγῶνα τῶν ἐνόπλων ἀγωνιστῶν ἐναντίον τοῦ Κράτους καὶ τῶν θεσμῶν του. Ἐναντίον, ἀκόμα καὶ τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος ποὺ ἔχει ταχθεῖ στὸ πλευρὸ τῶν ἐχθρῶν τοῦ λαοῦ.

Ὅμως, ὁ ἀγώνας τῶν «Ἐρυθρῶν Ταξιαρχιῶν» παίρνει ὁλοένα καὶ περισσότερο τὴ φυσιογνωμία ἑνὸς «ἰδιωτικοῦ» πολέμου ἐναντίον τοῦ κράτους, τῆς κοινωνίας, τῶν κομμάτων καὶ τοῦ Τύπου χωρὶς νὰ ἔχει καμμιὰ σχέση μὲ μιὰ ἀληθινὴ ἐργατικὴ στρατηγική.

Ἡ ἴδια ἡ ἐργατικὴ τάξη, ἄλλωστε, καταδίκασε ἀνοιχτὰ τὴν πάλη τῶν «Ἐρυθρῶν Ταξιαρχιῶν» τῶν «Αὐτονόμων» καὶ γενικὰ τῆς τρομοκρατίας, σὲ μιὰ μεγάλη συγκέντρωση ποὺ ἔγινε στὶς 2 Δεκεμβρίου στὴ Ρώμη, γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῆς δημοκρατίας καὶ τὴν ἀπομόνωση τῆς τρομοκρατίας.

Ὅμως παραμένει τὸ ἐρώτημα γιατὶ εὐδοκιμεῖ στὴν Ἰταλία, σήμερα, μιὰ τέτοια δραστηριότητα. Ἀναμφίβολα, ὑπάρχει στὴν Ἰταλία ἡ οἰκονομικὴ κρίση ποὺ μαζὶ μὲ τὴν ἀστάθεια τῆς ἐργασίας, δημιουργεῖ ἕνα εὐνοϊκὸ κλίμα γιὰ ἐξέγερση.

Ὑπάρχει ἀκόμα ἡ πολιτικὴ κρίση, ποὺ ἀποκαλύπτει τὴν κακὴ διακυβέρνηση τῆς χώρας ἀπὸ τὴ Χριστιανοδημοκρατία καὶ γεννᾶ τὴ δυσπιστία ἀπέναντι στὰ ὑπάρχοντα κόμματα. Ὑπάρχει, ἀκόμα ἡ αἴγλη τοῦ μύθου τῆς βίας, ποὺ ὁδηγεῖ πιὸ γρήγορα, στὴν πολιτικὴ ἀλλαγή, μῦθος ποὺ ἔρχεται σὲ σύγκρουση μὲ τὴ στρατηγικὴ τοῦ Ἰταλικοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος.

Εὐθύνες γιὰ τὴ σημερινὴ τρομοκρατικὴ δράση ὡρισμένων ὁμάδων μποροῦν νὰ ἀποδοθοῦν ἀκόμα καὶ στὴν ἴδια τὴν Ἀριστερά, καὶ ἰδιαίτερα στὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα, ποὺ μέχρι πρόσφατα, διαπαιδαγώγησε γενιὲς ὁλόκληρες ἀγωνιστῶν μὲ τὴν ἀρχὴ τῆς συστηματικῆς ἐξεγέρσεως ἐναντίον τοῦ κράτους καὶ τῶν θεσμῶν του.

ΣΤΡΑΤΙΑ ΠΡΟΒΟΚΑΤΟΡΩΝ

Ὑπάρχει, ὅμως, καὶ ἕνα ἀκόμα γεγονὸς ὅπως τονίζει ὁ Οὔγκο Πεκιόλι, 52 χρονῶν, «ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν» τοῦ Ἰταλικοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος:

«Σήμερα, ὑπάρχει στὴ διεθνῆ ἀγορὰ μιὰ μικρὴ στρατιὰ ἐπαγγελματιῶν προβοκατόρων, ποὺ «ἀπελευθερώθηκαν» ἀπὸ τὴν ἀναδιοργάνωση τῶν Μυστικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἱσπανίας, τῆς Πορτογαλίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Δυτικῆς Γερμανίας».

Τὰ ἄτομα αὐτά, ποὺ εἶναι ἕνα εἶδος μισθοφόρων, τίθενται στὴ διάθεση Μυστικῶν Ὑπηρεσιῶν — Ἰταλικῶν καὶ ξένων — διεισδύουν στὶς τάξεις τῶν ἀναρχικῶν καὶ δημιουργοῦν τὶς προϋποθέσεις γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῆς «στρατηγικῆς τῆς ἐντάσεως», μὲ ἀπώτερο σκοπὸ τὴν κατάλυση τῆς Δημοκρατίας στὴν Ἰταλία, ὅπου τὸ Κομμουνιστικὸ κόμμα της βρίσκεται στὰ πρόθυρα τῆς ἐξουσίας.

Μιὰ ἐπιβεβαίωση αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως εἶναι ἡ ὁμολογία τριῶν νεαρῶν τρομοκρατῶν τῆς ὁμάδας τῆς «Πρώτης Γραμμῆς» ποὺ δημοσιεύτηκε στὸ περιοδικὸ «Πανόραμα» τῆς 20ῆς Δεκεμβρίου. Ὁ Τσέζαρε, ὁ Τζιόρτζιο καὶ ὁ Κάρλο, ἡλικίας 17, 18 καὶ 19 χρονῶν, ἐξιστόρησαν πὼς ἀπὸ μέλη τῶν «Αὐτόνομων Κοινοτήτων», κατέληξαν, καθοδηγούμενοι ἀπὸ ἕναν μυστηριώδη ἀρχηγὸ νὰ χειρίζονται ὅπλα καὶ νὰ κάνουν ἀπόπειρες δολοφονίας, μὲ τὴν ἐπωνυμία «Ὁμάδα τῆς Πρώτης Γραμμῆς».

«Βρέθηκα μ' ἕνα ὅπλο στὸ χέρι καὶ δὲν ἤθελα νὰ φανῶ δειλός», κατέληξε ὁ Τσέζαρε...

Σὲ μακρυνὸ Γαλαξία ὑπάρχει νερὸ

ΒΟΝΝΗ (Ἰδ. Ὑπ.). Γιὰ πρώτη φορὰ μιὰ διεθνὴς ὁμάδα ἐπιστημόνων ἀπὸ τὶς ΗΠΑ, Γαλλία καὶ Ὁμοσπονδιακὴ Γερμανία, μπόρεσαν νὰ ἀποδείξουν ὅτι ὑπάρχει νερὸ καὶ σὲ ἄλλα πλανητικὰ συστήματα. Οἱ ἀστρονόμοι ἀνακάλυψαν μὲ τὸ ραδιοτηλεσκόπιο μήκους 100 μέτρων, στὸ Ἔφελσμπεργκ κοντὰ στὴ Βόννη, τὸ πρῶτο σύννεφο ὑδρατμῶν ἔξω ἀπὸ τὸν Γαλαξία μας, στὸ νεφέλωμα 1C 133, στὴν ἄκρη τοῦ ἑλικοειδοῦς γαλαξία Μ33, σὲ ἀπόσταση 2,2 ἑκατομμυρίων ἐτῶν φωτός, περίπου. Ἡ ἀπόδειξη ἔγινε δυνατὴ μὲ μία νέα μέθοδο. Γιὰ νὰ διατηροῦνται ὅσο τὸ δυνατὸν πιὸ μικρὰ τὰ φυσικὰ παράσιτα στὰ ἠλεκτρονικὰ τμήματα τῆς ἀντένας, ὁλόκληρο τὸ σύστημα ψύχθηκε μὲ «ἥλιον» σὲ θερμοκρασία —258ο C. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ τετραπλασιάστηκε ἡ εὐαισθησία τοῦ δέκτη καὶ σὲ συνδυασμὸ μάλιστα μὲ τὴν μεγάλη ἐπιφάνεια τῆς ἀντένας τοῦ ραδιοτηλεσκοπίου τοῦ Ἔφελσμπεργκ, ἔγινε γιὰ πρώτη φορὰ δυνατὸ νὰ ἀποδειχτεῖ ἡ ἀκτινοβολία ἑνὸς σύννεφου ἀπὸ ὑδρατμοὺς ποὺ βρίσκεται ἔξω ἀπὸ τὸ πλανητικό μας σύστημα. Ἡ ἀκτινοβολία τῶν μορίων τοῦ νεροῦ ἔξω ἀπὸ τὸ πλανητικό μας σύστημα, ἀποδείχτηκε πάρα πολὺ ἔντονη. Ἡ ἀνακάλυψη νεροῦ στὸν ἑλικοειδῆ Γαλαξία Μ33, ἐνισχύει τὴν ἄποψη τῶν θεωρητικῶν ὅτι σὲ ἄλλους ἀστερισμοὺς ἐπικρατοῦν παρόμοιες συνθῆκες μ' αὐτὲς τοῦ δικοῦ μας γαλαξία. «Μπορεῖ νὰ ὑπάρχουν, λοιπόν, πλανῆτες», λέει ὁ Ἄρνο Βίτσελ τοῦ Ἰνστιτούτου Μὰξ Μπλὰνκ γιὰ τὴν ραδιοαστρονομία, «ποὺ στρέφονται γύρω ἀπὸ ἕναν ἥλιο καὶ ὅπου θὰ ἔχουν ἀναπτυχθεῖ συνθῆκες ἀνάλογες μὲ τῶν πλανητῶν τοῦ δικοῦ μας ἡλιακοῦ συστήματος».

Κλειδιὰ κλειδωνιὲς λουκέτα

Ἐὰν κλειδωθήκατε ἔξω, ἐὰν χάσατε τὸ κλειδὶ σας ἐὰν χάλασε ἡ κλειδαριά σας, τηλεφωνῆστε μας νὰ σᾶς ἐξυπηρετήσωμεν στὰ τηλέφωνα:
275-006 & 271-443

ΤΟ ΠΛΕΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΚΑΙ ΩΡΓΑΝΩΜΕΝΟ
ΚΛΕΙΘΡΟΠΟΙΕΙΟΝ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

μὲ τὴν μεγαλυτέραν συλλογὴν κλειδιῶν. Κατασκευάζονται κλειδιὰ μέσα σὲ ἕνα λεπτὸ μὲ εἰδικὰ ἠλεκτρονικὰ αὐτόματα μηχανήματα νεωτάτου τύπου ἀπολύτου ἀκριβείας
Βαφαὶ — Στιλβώσεις ὑποδημάτων — τσαντῶν μὲ εὐρωπαϊκὰ βερνικοχρώματα τελείως ἀνεξίτηλα

ΙΩΑΝΝΟΥ ΒΛΑΧΟΥ
ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ — ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 13
(Κάτω μέρος πλατείας Ὄλγας) τηλ. 275-006

ΦΑΙΝΟΜΕΝΙΚΟΣ Ο ΚΛΟΝΙΣΜΟΣ

Ὁ θεσμὸς τῆς οἰκογενείας εἶναι ἰσχυρὸς

Τὸ καταφύγιο ὅλων

Η ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΓΕΝΕΩΝ

ΠΑΡΙΣΙ. Πολὺς λόγος, γίνεται γιὰ τὴν κρίση τῆς οἰκογένειας, τῶν ἠθικῶν ἀξιῶν, τὸν ρόλο τοῦ πατέρα καὶ τὸ χάσμα ἀνάμεσα στὶς γενεές. Καὶ εἶναι χαρακτηριστικὸ ὅτι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἔχουν νὰ διατυπώσουν παράπονα καὶ νὰ ἀναφέρουν προσωπικὲς ἐμπειρίες τους ἢ χαρακτηριστικὰ τῶν κοινωνικῶν ἐξελίξεων στὴν ἐποχή μας.

Ἀλλὰ παρ' ὅλα ὅσα λέγονται καὶ γράφονται, παρὰ τὴν κρίση τῆς οἰκογένειας ἡ οὐσία τοῦ γεγονότος εἶναι ὅτι ὁ θεσμὸς αὐτὸς εἶναι τόσο ἰσχυρὸς ὥστε, ὄχι μόνον δὲν κλονίζεται ἀλλὰ ὅπως ἀποδείχνεται, ἡ οἰκογένεια ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένει τὸ μοναδικὸ καταφύγιο γιὰ τὸν καθένα.

Ὁ Γάλλος κοινωνιολόγος Λουΐς Ρουσσὲλ καὶ ἡ ψυχολόγος Ὀντὶλ Μπουργκιγιόν, σὲ πρόσφατες ἀνακοινώσεις τους, ἐτόνισαν ὅτι ἡ σημερινὴ κοινωνία φαίνεται ὅτι παρασύρεται ἀπὸ ὁρισμένους μύθους, τοὺς ὁποίους καὶ πιστεύει, ἢ βασίζεται νὰ βγάλει συμπεράσματα.

Ἕνας ἀπὸ τοὺς μύθους αὐτοὺς εἶναι ὅτι ὑπάρχει χάσμα γενεῶν καὶ ὅτι οἱ γονεῖς χωρίζονται ἀπὸ τὰ παιδιά τους καὶ δὲν διατηροῦν ἐπικοινωνία.

Ο ΔΕΣΜΟΣ ΥΠΑΡΧΕΙ

—Δὲν εἶναι ἀληθινό, λένε. Τὰ παιδιὰ ἀναπτύσσουν μία μεγαλύτερη πρωτοβουλία μόνο ὅταν θέλουν νὰ βροῦν τὸ ἐπάγγελμα ποὺ θὰ ἀκολουθήσουν καὶ θὰ ζήσουν ἀπὸ αὐτὸ ἢ νὰ ἀναπτύξουν τὸ ταλέντο τους. Ἡ κρίση στὶς σχέσεις γονιῶν καὶ παιδιῶν παρουσιάζεται τότε ἀκριβῶς ὅταν διαμορφώνουν τὴν προσωπικότητά τους καὶ παίρνουν τὶς ἀποφάσεις τους. Ἀλλὰ μετὰ τὸν γάμο, ἐξακολουθεῖ νὰ ὑπάρχει ἕνας δεσμὸς μὲ τοὺς γονεῖς, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι κανεὶς δὲν θέλει νὰ μένει μὲ τοὺς δικούς του ἢ μὲ τὰ πεθερικά του.

Ἀπὸ ψυχολογικὴ ἄποψη αὐτὸ ἔχει μία ἐξήγηση καὶ οἱ ψυχολόγοι ὑποστηρίζουν ὅτι εἶναι σωστὸ τὰ παιδιὰ νὰ θέλουν νὰ ἀναπτύξουν τὴν δική τους οἰκογένεια σὲ μιὰ δική τους στέγη, χωρὶς νὰ ἔχουν τὴν ἐξάρτηση τῶν γονιῶν τους.

Ἀπὸ μία ἔρευνα ποὺ ἔγινε στὴν Γαλλία προέκυψε ὅτι τὰ 75% τῶν νέων ἀνδρογύνων ἀνοίγουν δικό τους σπίτι, ἀλλὰ σὲ ἀπόσταση ὄχι μεγαλύτερη ἀπὸ 30 χιλιόμετρα ἀπὸ τὸ σπίτι τῶν γονιῶν τους, ὅτι ἐξακολουθοῦν νὰ ἔχουν ἐπικοινωνία τουλάχιστον, μία φορὰ τὴν ἑβδομάδα, ἐνῷ τηλεφωνικῶς συνήθως ἐπικοινωνοῦν κάθε μέρα. Ἐπίσης, τὸ μεγαλύτερο ποσοστὸ τῶν νέων ἀνδρογύνων συνηθίζουν νὰ τρώνε σχεδὸν κάθε Κυριακὴ μὲ τοὺς γονεῖς τους, νὰ συζητοῦν τὰ προβλήματά τους καὶ ὅτι ὁ δεσμὸς δὲν κλονίζεται μὲ τὸν γάμο, οὔτε γίνεται πιὸ χαλαρός.

Ἁπλούστατα, ὑπάρχουν νέες συνθῆκες, διαφορετικές. Στὴν πραγματικότητα, ἡ σχέση παιδιῶν διατηρεῖται καὶ μετὰ τὸν γάμο καὶ τὸ ἐνδιαφέρον εἶναι ἀκόμη μεγαλύτερο ὅταν οἱ γονεῖς ἀποκτήσουν ἐγγόνια.

ΜΕΝΟΥΝ ΧΩΡΙΣΤΑ

Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ ἀπέδειξε ἡ ἔρευνα εἶναι ὅτι τὸ 90% τῶν νέων ἀνδρογύνων, δὲν θέλουν νὰ μένουν μὲ τοὺς γονεῖς τους. Κρίνουν ὅτι αὐτὸ δὲν εἶναι σωστό. Καὶ τοῦτο διότι οἱ ἀντιλήψεις καὶ γιὰ τὴν πολιτικὴ ὅσο καὶ γιὰ τὰ κοινωνικὰ ζητήματα, γιὰ τὴν ἠθικὴ τὸν τρόπο ζωῆς ἢ τὴν μόρφωση τῶν παιδιῶν εἶναι διαφορετικὸς καὶ δίνουν ἀφορμὴ σὲ καθημερινὲς προστριβές.

Ὁ καθηγητὴς Λουΐ Ρουσσέλ, ὑποστηρίζει ὅτι οἱ συγκινησιακοὶ δεσμοὶ μέσα στὴν οἰκογένεια, εἶναι τόσο ἰσχυροί, ὥστε τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ τοὺς κλονίσει. Αὐτὴ ἡ κατάσταση ποὺ ζήσαμε μετὰ τὸν δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο—ὁπότε ὁ κόσμος ἄρχισε νὰ παίρνει ἄλλη ὄψη, μὲ τὶς ἐπαναστάσεις, τὶς ἐξεγέρσεις, τὴ νέα ἀντίληψη γιὰ τὴν ζωή, τὴν κοινωνία καὶ τὸν ἄνθρωπο — ἐνῷ συγκλόνισε τὰ πάντα, ὡστόσο δὲν μπόρεσε νὰ κλονίσει τὸν θεσμὸ τῆς οἰκογενείας.

Ἡ ψυχολόγος κυρία Ὀντὶλ Μπουργκινιόν, παρατηρεῖ ὅτι βέβαια, πέρασε ἡ ἐποχὴ ποὺ ὁ πατέρας ἦταν ὁ ἀπόλυτος ἄρχοντας μέσα στὸ σπίτι καὶ πέρασε ἡ ἐποχὴ τῆς αἰχμαλωσίας τῆς γυναίκας μὲ τὴν περιποίηση τοῦ συζύγου καὶ τὴ φροντίδα γιὰ τὰ παιδιά.

Ὑπάρχουν ὅμως νέες σχέσεις διαφορετικές, ποὺ ἐπέβαλαν οἱ μεγάλες κοινωνικὲς ἀλλαγές, οἱ ὁποῖες σημειώθηκαν στὰ τελευταῖα χρόνια.

Συμπεραίνουν οἱ Γάλλοι κοινωνιολόγοι:

—Εἶναι εὔκολο νὰ βγαίνουν, συμπεράσματα ποὺ δὲν ἀντικαθρεφτίζουν τὴν σημερινὴ πραγματικότητα. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι οὔτε τὰ πάντα χάθηκαν, στὸν σημερινὸ κόσμο, οὔτε ἡ οἰκογένεια διαλύθηκε. Ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένει τὸ μεγαλύτερο καταφύγιο γιὰ κάθε ἄνθρωπο.

Ὁ ἐγκέφαλος καὶ τὰ γεράματα

ΥΠΑΡΧΕΙ «ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΟ»

ΠΑΡΙΣΙ. (Ἰδ. Ὑπ.). — Πῶς γερνᾶ ὁ ἀνθρώπινος ἐγκέφαλος; Μόνο ἡ ἐπιστήμη γνωρίζει μερικὰ πράγματα γιὰ τὸ θέμα αὐτό, ἀλλὰ τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ ὑποστηρίξει μὲ βεβαιότητα. Πρὶν μερικὲς ἡμέρες ἔγινε στὸ Παρίσι, μιὰ εἰδικὴ συγκέντρωση ἐπιστημόνων γιὰ νὰ ἐξετάσει αὐτὸ τὸ θέμα: πῶς μπορεῖ ὁ ἐγκέφαλος μας καὶ τί μπορεῖ νὰ γίνει γιὰ νὰ καθυστερήσει τὸ γῆρας του ἢ νὰ βελτιωθεῖ ἡ λειτουργία του; Γιατί, ἂν ἐπιτευχθεῖ αὐτό, τότε θὰ ὑπάρξει ἕνας ἀντίκτυπος στὴν ὅλη καλὴ συντήρηση τοῦ ὀργανισμοῦ. Ἀφοῦ, λοιπόν, ἡ ἐπιστήμη παραδέχεται ὅτι τὰ γηρατειὰ δὲν εἶναι ἀρρώστια, θὰ μποροῦσε νὰ παρεμβληθεῖ σ' αὐτὴ τὴ διαδικασία τῆς καλῆς συντηρήσεως καὶ τοῦ ἐγκεφάλου. Μὲ ποιὸν τρόπο;

Στὸν ὀργανισμό μας, εἶπε ὁ δόκτωρ Ἐντουὰρ Ζαριφιάν, ἀλλάζουν μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου ὁρισμένα βιολογικὰ χαρακτηριστικά. Τὸ βάρος τῶν ὀργάνων περιορίζεται, οἱ μῦς γίνονται πιὸ ἀτροφικοί.

Ὁ ἐγκέφαλος, ὅπως εἶναι φυσικό, μὲ τὴν πάροδο τῆς ἡλικίας ὑφίσταται καὶ αὐτὸς ὁρισμένες ἀλλαγές, ἀλλὰ δὲν εἶναι εὔκολο νὰ τὶς παρακολουθήσει ἡ ἐπιστήμη ὅσο ὁ ἀνθρώπινος ὀργανισμὸς εἶναι ζωντανός.

Σὲ ἕνα νεκρὸ σῶμα βέβαια, μπορεῖ νὰ δεῖ ὁ γιατρὸς ποιὲς βλάβες ἐπῆλθαν στὸν ἐγκέφαλο, ἀπὸ ὁποιασδήποτε ἀσθένεια, π. χ., μία ἀσθένεια τοῦ μυικοῦ συστήματος. Μπορεῖ νὰ δεῖ ἐπίσης ἂν τὸ βαθὺ γῆρας ἐπέφερε θεμελιώδεις ἀλλοιώσεις στὸν ἐγκέφαλο.

Οἱ Γάλλοι ἐπιστήμονες ἔχουν τὴν γνώμη ὅτι ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ὑπόθεση ἀνανεώσεως τῶν κυττάρων. Γνωρίζουμε ἐπίσης ὅτι ὁ μέσος ὅρος ζωῆς ἐξαρτᾶται ἀπὸ πολλοὺς παράγοντες ἀκόμη καὶ ἐξωτερικούς, μυϊκὲς ἀσθένειες δυστυχήματα, καρκίνοι κλπ. Εἶπαν ὅμως ὅτι τὸ γῆρας τοῦ ἐγκεφάλου θὰ πρέπει νὰ ἐξετασθεῖ ἀπὸ τρεῖς ὄψεις: ἀνατομική, φυσιολογικὴ καὶ λειτουργική.

ΑΤΡΟΦΙΑ ΕΓΚΕΦΑΛΟΥ

Παρετήρησαν ὅτι στὰ 70 χρόνια του κάθε ἄνθρωπος παθαίνει μία ἀτροφία στὸν ἐγκέφαλο σὲ ποσοστὸ 10—20%. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγκεφαλικῶν κυττάρων μειώνεται καὶ παρουσιάζονται χαρακτηριστικὰ ποὺ συνδέονται μὲ τὴν ἔλευση τοῦ γήρατος, χωρὶς ὅμως ἡ διαδικασία αὐτὴ νὰ εἶναι παθολογική.

Ὑπεγράμμισαν οἱ Γάλλοι ἐπιστήμονες, ὅτι δὲν γνωρίζουν ἀκόμη ἀρκετὰ καλὰ τὶς ἀλλαγὲς τῶν κυττάρων ποὺ ὀφείλονται στὴν ἡλικία, παρετήρησαν ὅμως ὅτι περιορίζεται ἡ κυκλοφορία αἵματος στὸν ἐγκέφαλο καὶ αὐτὸ ὀφείλεται σὲ μία ἀσθένεια τῶν αἱμοφόρων ἀγγείων, ποὺ δὲν προκαλεῖται ὅμως ἀπὸ τὴν κανονικὴ διαδικασία τοῦ γήρατος.

Ἡ ἐπιστημονικὴ ἔρευνα προσπαθεῖ νὰ ἐξακριβώσει μὲ νέους τρόπους παρατηρήσεως ποιὲς ἀλλαγὲς ἐπέρχονται μέσα στὰ κύτταρα. Γιατὶ ἂν ὁρισμένες ἀνωμαλίες στὴ λειτουργία τοῦ ἐγκεφάλου ὀφείλονται στὶς κυτταρικὲς μεταβολές, τότε θὰ πρέπει νὰ ἐπιδιωχθεῖ μιὰ διαδικασία, ποὺ θὰ συντελεῖ στὴν καλὴ διατήρηση τῶν κυττάρων τοῦ ἐγκεφάλου.

Τὸ ἐρώτημα ποὺ προκύπτει εἶναι ἂν μποροῦμε μὲ μία ἐπιβράδυνση τῶν ὀργανικῶν μεταβολῶν, στὸν ἐγκέφαλο νὰ ἐξασφαλίσουμε περισσότερα χρόνια νεότητας καὶ ζωῆς. Πῶς ὅμως θὰ γίνει ἡ ἀνανέωση τῶν ἐγκεφαλικῶν κυττάρων;

Ὁ ἐγκέφαλος εἶναι τὸ κέντρο τῶν λεγομένων ἀνωτέρων λειτουργιῶν, ὅπως π.χ. ἡ μνήμη, ἡ γλῶσσα, ἡ κρίση κλπ. Ὁρισμένες ἐγκεφαλικὲς λειτουργίες μποροῦν, νὰ μετρηθοῦν μὲ τὰ τέστ. Χωρὶς ἀμφιβολία τὸ γῆρας θὰ εἶναι ὑπεύθυνο γιὰ ὁρισμένες ἀλλαγές, στὴ λειτουργία τοῦ ἐγκεφάλου, γιὰ μία μείωση τῶν πνευματικῶν ἱκανοτήτων του, γιὰ διαταραχὲς τῆς μνήμης, ἴσως τῆς γλώσσας, ἢ τῆς κρίσεως.

Ἔχει ὅμως παρατηρηθεῖ ὅτι, μερικοὶ ὑπερήλικες, ἔχουν ἐξαιρετικὴ ἐγκεφαλικὴ λειτουργία καὶ διατηροῦν τὶς πνευματικές τους ἱκανότητες. Ἔχει παρατηρηθεῖ ἐπίσης ὅτι ὁρισμένοι ὑπέργηροι καλλιτέχνες, συνεχίζουν τὴν δουλειά τους, ἄλλοι συγγραφεῖς ἐξακολουθοῦν νὰ γράφουν καὶ πολιτικοὶ ἔχουν ἐνεργὸ ἀνάμιξη στὰ πολιτικὰ πράγματα καὶ προκαλοῦν τὸν θαυμασμὸ μὲ τὴν ζωντάνια τους καὶ τὴν ἐνεργητικότητά τους.

Πῶς συμβαίνει ὅμως μερικοὶ γέροντες νὰ ἔχουν περιέλθει σὲ μιὰ κατάσταση ἀπάθειας καὶ νὰ μὴ μποροῦν νὰ ἐργασθοῦν ὅπως οἱ ἄλλοι;

Ἀσφαλῶς αὐτὸ θὰ ὀφείλεται σὲ γενετικοὺς παράγοντες, στὸ γεγονὸς ὅτι θὰ πέρασαν πολλὲς ἀρρώστιες ἢ ὅτι ἔζησαν κάτω ἀπὸ κακὲς συνθῆκες διαβιώσεως.

Πρέπει, λοιπόν, νὰ προσανατολισθοῦμε σὲ μιὰ προληπτικὴ ἰατρική, ποὺ θὰ ἐπισημαίνει ἐγκαίρως τὴν ἀρτηριακὴ πίεση καὶ ἄλλες λειτουργικὲς ἀνωμαλίες, ποὺ προξενοῦν βλάβες στὸν ἐγκέφαλο. Καὶ πρέπει νὰ ἐξασφαλίσει μιὰ σταθεροποίηση τοῦ ἀνθρώπινου ὀργανισμοῦ, ἀφοῦ παραδέχεται ὅτι δὲν εἶναι ἀρρώστια τὰ γηρατειά. Τότε, θὰ μπορέσει νὰ ἐξασφαλίσει καὶ τὴν κανονικὴ λειτουργία τοῦ ἐγκεφάλου καὶ νὰ δημιουργήσει προϋποθέσεις, ποὺ θὰ παρατείνουν τὸν μέσο ὅρο ζωῆς.

ΔΩΡΑ
ΔΩΡΑ
ΔΩΡΑ
ΔΩΡΑ
Γιὰ τὸν ἑαυτόν σας
Γιὰ τὴν γυναῖκα σας
Γιὰ τὰ παιδιά σας
Γιὰ τὴν οἰκογένειά σας
ΔΩΡΑ
Γιὰ τὶς γιορτὲς
Γιὰ γεννέθλια
Γιὰ κάθε ἐπέτειο
Θὰ βρῆτε σὲ πλούσια συλλογὴ καὶ σὲ τιμὲς πάντα φθηνότερες στὴν
ΝΕΑ ΠΤΕΡΥΓΑ
ποὺ δημιούργησαν γιὰ Σᾶς
ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
Χ. & Ι. ΚΑΓΙΑΦΑΣ
ΕΡΜΟΥ 14 ΠΑΤΡΑΙ

Τὰ υἱοθετημένα παιδιὰ γίνονται περισσότερο ἔξυπνα

Η ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΤΩΝ ΘΕΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Μία νέα μελέτη ποὺ ἔδωσε στὴ δημοσιότητα ὁ Ἀμερικανικὸς Σύνδεσμος Ψυχολογίας τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου προξένησε ἰδιαίτερη αἴσθηση, στὸν ἐπιστημονικὸ κόσμο, ἀλλὰ καὶ στοὺς γονεῖς διότι ἀποκαλύπτει μερικὰ πράγματα σχετικὰ μὲ τὴν κληρονομικότητα καὶ τὴν ἐξυπνάδα τῶν παιδιῶν:

Τὰ υἱοθετημένα παιδιὰ ἀποκτοῦν μὲ τὸν καιρὸ ἀνώτερη πνευματικὴ δύναμη καὶ πολλὲς καλύτερες ἰδιότητες ἀπὸ τὰ φυσικὰ παιδιά.

Στὸν τομέα τῆς εὐφυΐας, τὰ κληρονομικὰ χαρακτηριστικὰ τῶν γονιῶν παίζουν σπουδαιότερο ρόλο σὲ σύγκριση μὲ τὶς γνώσεις ποὺ θὰ ἀποκτήσουν τὰ παιδιὰ ἀπὸ τὸ οἰκογενειακὸ περιβάλλον, τὸ σχολεῖο κλπ.

Οἱ ἀπόψεις αὐτὲς δὲν βρίσκουν ἀπολύτως σύμφωνους ὅλους τοὺς ἐπιστήμονες τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Ὁρισμένοι λένε ὅτι ἡ εὐφυΐα, μεταβιβάζεται στὰ παιδιὰ μὲ τὸ κληρονομικὸ ὑλικὸ τῶν γονιῶν, καὶ ὅτι τὸ περιβάλλον ἐλάχιστο ρόλο παίζει.

Ἄλλοι ὅμως ὑποστηρίζουν ὅτι τὸ περιβάλλον παίζει σημαντικὸ ρόλο καὶ γι' αὐτὸ τὸ λόγο, ἀνδρόγυνα ποὺ υἱοθετοῦν παιδιὰ καὶ δείχνουν μεγαλύτερη φροντίδα γι' αὐτά, ἐπιτυγχάνουν τελικὰ νὰ αὐξήσουν τὴν διανοητικότητά τους.

Ἀπὸ ἔρευνες ποὺ ἔγιναν στὰ σχολεῖα, προκύπτει ὅτι τὰ παιδιὰ ποὺ ἔχουν υἱοθετηθεῖ, εἶναι καλύτεροι μαθητὲς καὶ ὅτι αὐτὸ ὀφείλεται στὸ γεγονὸς ὅτι οἱ θετοὶ γονεῖς τους τὰ προσέχουν, περισσότερο, τὰ διαβάζουν μὲ προσοχή. Δὲν συμβαίνει ἀπολύτως τὸ ἴδιο μὲ τὰ ἄλλα παιδιὰ ποὺ παρουσιάζουν διαφορετικὴ ἐπίδοση στὰ μαθήματά τους. Τὸ ἐρώτημα, λοιπόν, παραμένει γιὰ τὴν ἰατρικὴ ἐπιστήμη: γενετικοὶ λόγοι παίζουν τὸν σπουδαιότερο ρόλο γιὰ τὴν εὐφυΐα τῶν παιδιῶν ἢ τὸ περιβάλλον μέσα στὸ ὁποῖο ἀνατρέφονται;

Καὶ στὴ μία καὶ στὴν ἄλλη περίπτωση, ἐκεῖνο ποὺ καταδείχνεται εἶναι ὅτι τὰ υἱοθετημένα παιδιὰ εἶναι ἐξυπνότερα.

ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Οἱ Ἀμερικανοὶ ψυχολόγοι, ποὺ ἔκαμαν τὴν ἔρευνα ὑποστήριξαν τὴν ἄποψη ὅτι εἶναι ἐνδεχόμενο τὸ υἱοθετημένο παιδὶ νὰ μὴν ἀκολουθεῖ τὸ ὑψηλὸ διανοητικὸ ἐπίπεδο τῶν θετῶν γονιῶν του, ἀλλὰ εἶναι ἀναμφισβήτητο ὅτι τὸ ἀνδρόγυνο ποὺ ἀποφασίζει νὰ υἱοθετήσει παιδί, εἶναι περισσότερο ἕτοιμο νὰ κάμει θυσίες γιὰ τὴν μόρφωσή του καὶ τὴν καλὴ διαβίωσή του καὶ ὅτι ἐπίσης οἱ συνθῆκες ζωῆς τοῦ παιδιοῦ καὶ τὸ νέο περιβάλλον, ὑποχρεώνουν ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ τὸ παιδὶ νὰ ἀναπτύξει τὶς ἰδιότητες καὶ ἱκανότητές του καλύτερα.

Ἔτσι, οἱ εἰδικὲς αὐτὲς συνθῆκες συντελοῦν ὥστε τὰ παιδιὰ ποὺ υἱοθετοῦνται νὰ γίνονται καλύτερα ἀπὸ κάθε ἄποψη, διότι ἡ ἀνατροφή τους εἶναι ἀποτέλεσμα ὄχι συμβατικῶν ὑποχρεώσεων, ἀλλὰ μιᾶς ἐντατικώτερης προσπαθείας.

Κάτι ἄλλο ποὺ ἀπέδειξε ἡ ἔρευνα εἶναι ὅτι τὰ παιδιὰ ποὺ υἱοθετοῦνται ἀπὸ γονεῖς ποὺ ἀσκοῦν ἐλεύθερο ἐπάγγελμα, ὅπως εἶναι γιατρὸς ἢ δικηγόρος γίνονται πιὸ ἔξυπνα.

Οἱ φυτικὲς ἶνες εἶναι ἀπαραίτητες στὸν ὀργανισμό μας

ΠΟΙΑ ΤΡΟΦΙΜΑ ΤΙΣ ΠΕΡΙΕΧΟΥΝ

ΠΑΡΙΣΙ. Ἀφ' ὅτου, τῷ 1973 ὁ Βρεταννὸς ἰατρὸς Μπάρκιτ διεπίστωσε, μετὰ πολυετῆ πειράματα, τὸν θετικὸν ρόλον, τὸν ὁποῖον παίζουν αἱ ἶνες τῶν δημητριακῶν καὶ τῶν λαχανικῶν τὰ ὁποῖα καταναλίσκομεν εἰς τὴν ὑγείαν τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ τὰς βλάβας τὰς ὁποίας προκαλεῖ εἰς αὐτὸν ἡ ἔλλειψίς των, μέγας ἀριθμὸς ἐπιστημόνων ἔχει ἀσχοληθῆ μὲ τὸ θέμα τοῦτο καὶ πλῆθος μελετῶν ἔχουν δημοσιευθῆ.

Στατιστικαὶ καὶ μελέται ἐπὶ τῆς ἐπιδημιολογίας τῶν χωρῶν τῆς πολιτισμένης Δύσεως ἔχουν ἀποδείξει ὅτι ἡ ἔλλειψις ἰνῶν ἀπὸ τὴν διατροφὴν προκαλεῖ, πιθανώτατα, τὴν αὔξησιν τῶν κρουσμάτων ὡρισμένων παθήσεων, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι συχναὶ εἰς τὰς μὴ πολιτισμένας χώρας, ὡς, π.χ. εἰς τὴν Ἀφρικήν. Αἱ ἀσθένειαι αὗται εἶναι ὁ διαβήτης, αἱ καρδιαγγειακαὶ παθήσεις, αἱ ὁποῖαι προκαλοῦν τὴν ἀρτηριοσκλήρυνσιν, αἱ παθήσεις τοῦ πεπτικοῦ συστήματος, ἰδίᾳ δὲ ἡ δυσκοιλιότης, τὰ ἐκκολπώματα καὶ ὁ καρκίνος τοῦ παχέος ἐντέρου. Φαίνεται ὅτι εἰς τὰς Δυτικὰς χώρας, ἡ διατροφὴ ἔχει καταστῆ πτωχὴ εἰς ἶνας, ὁ δὲ ἀνθρώπινος ὀργανισμός, ὁ ὁποῖος ἐπὶ χιλιετηρίδας, ἦτο συνηθισμένος νὰ διατρέφεται κυρίως μὲ λαχανικά, δὲν ἔχει δυνηθῆ νὰ προσαρμοσθῆ εἰς τοὺς νέους τρόπους διατροφῆς.

Ἡ νέα διατροφὴ εἶναι συνέπεια τῶν συγχρόνων ἀναγκῶν διανομῆς τῶν τροφίμων εἰς τὰς πόλεις, συνίσταται δὲ εἰς τὴν χρησιμοποίησιν λευκῶν ἀλεύρων, ἐκ τῶν ὁποίων ἔχει ἀφαιρεθῆ τὸ πολυτιμώτερον πίτυρον, εἰς τὴν ηὐξημένην κατανάλωσιν ραφιναρισμένης σακχάρεως καὶ λιπῶν, ὡς καὶ εἰς τὴν ηὐξημένην κατανάλωσιν κρέατος, ζωικῶν λιπῶν, γαλακτερῶν καὶ εἰς τὴν περιωρισμένην κατανάλωσιν λαχανικῶν, ὀσπρίων καὶ δημητριακῶν.

Αἱ ἶνες τῶν λαχανικῶν καὶ τὸ πίτυρον τῶν δημητριακῶν εἶναι τὰ συστατικὰ τὰ ὁποῖα δὲν διαλύονται ἐντὸς τοῦ πεπτικοῦ σωλῆνος, παρὰ μόνον ἀφοῦ φθάσουν εἰς τὸ τέρμα τοῦ παχέος ἐντέρου. Συνίστανται ἐκ πεκτίνης, κυτταρίνης καὶ ξυλίνης. Ὁ ἀκριβὴς ρόλος ἑκάστου ἐκ τῶν συστατικῶν αὐτῶν δὲν ἔχει ἀπολύτως ἐξακριβωθῆ, εἶναι ὅμως, διαπιστωμένον ὅτι ἀσκεῖται εἰς τὸ ἄκρον τοῦ παχέος ἐντέρου, τοῦ ὁποίου διευκολύνουν τὴν πλήρωσιν χάρις εἰς τὴν ἱκανότητά των νὰ συγκρατοῦν τὸ ὕδωρ καὶ οὕτω νὰ βοηθοῦν εἰς τὴν ρύθμισιν τῶν κινήσεων τῆς κενώσεως. Ἡ ἐφαρμογὴ διαίτης πλουσίας εἰς ἶνας ἀπεδείχθη ἀποτελεσματικωτάτη εἰς τὴν θεραπείαν πολλῶν μορφῶν δυσκοιλιότητος. Ἐξ ἄλλου, ἡ σπάνις τῶν κρουσμάτων ἐκκολπωματώσεων τοῦ παχέος ἐντέρου εἰς τὰς χώρας, εἰς τὰς ὁποίας ἡ διατροφὴ εἶναι πλουσία εἰς ἶνας, ὁδηγεῖ εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ τύπος αὐτὸς τῆς διατροφῆς, υἱοθετούμενος εἰς τὰς ἀνεπτυγμένας χώρας, θὰ ἐμείωνε τὴν συχνότητα τῆς παθήσεως αὐτῆς. Εἰς ἀνάλογα συμπεράσματα ὁδηγοῦν καὶ αἱ ἐπιδημιολογικαὶ παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ καρκίνου τοῦ παχέος ἐντέρου.

Νεώτεραι μελέται δεικνύουν ὅτι εἰς τὴν ἐμφάνισιν τοῦ καρκίνου τοῦ παχέος ἐντέρου σημαντικὸν ρόλον παίζουν τὰ προϊόντα τῆς σήψεως τὰ ὁποῖα σχηματίζονται ἐκ τῆς ἐνεργείας τῶν ἐντερικῶν μικροβίων ἐπὶ τῶν λιπῶν καὶ τῶν ὀξέων τῆς χολῆς. Ὅλα δεικνύουν ὅτι ἡ ἔλλειψις ἰνῶν ἀπὸ τὸ ἔντερον διευκολύνει τὴν ἐμφάνισιν τῶν προϊόντων αὐτῶν. Σημαντικὸν ρόλον παίζουν, ἐπίσης, καὶ ἄλλοι τροφικοὶ παράγοντες.

Ὑποστηρίζεται, ἐπίσης, βάσει τῶν αὐτῶν ἐπιδημιολογικῶν μελετῶν, ὅτι ἡ ἔλλειψις ἰνῶν εὐνοεῖ τὴν ἐμφάνισιν ἀγγειακῶν παθήσεων, ὡς τοῦ ἐμφράγματος τοῦ μυοκαρδίου. Πειράματα καὶ παρατηρήσεις ἔχουν δείξει ὅτι ὡρισμέναι ἶνες, ὡς ἡ πεκτίνη, εἶναι δυναταὶ νὰ μειώνουν τὴν ποσότητα τῆς χοληστερίνης εἰς τὸ αἷμα καὶ νὰ καθυστεροῦν τὴν ἐμφάνισιν τῆς ἀρτηριοσκληρύνσεως.

Ἕτεραι ἐργασίαι ἔχουν καταδείξει τὸν εὐεργετικὸν ρόλον τῶν ἰνῶν εἰς τὴν ρύθμισιν τοῦ ποσοστοῦ τοῦ σακχάρου εἰς τὸ αἷμα καὶ εἰς τὴν ἀνάγκην διὰ ἰνσουλίνην. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ διανοίγει μεγάλας προοπτικὰς εἰς τὴν θεραπείαν ὡρισμένων μορφῶν διαβήτου.

Πέραν, ὅμως, τῆς ἐνεργείας αὐτῆς καθ' ἑαυτῆς τῶν ἰνῶν, ἡ κατανάλωσίς των εἶναι εὐεργετικὴ διότι μειώνει τὴν ἀνάγκην καταναλώσεως κρέατος, ζωικῶν λιπῶν καὶ ραφιναρισμένης σακχάρεως. Πράγματι, χορταίνει κανεὶς εὐκολώτερον μὲ τὰ πλήρη λαχανικὰ καὶ φροῦτα, παρὰ μόνον τὸν χυμὸν των, εἰς τὸν ὁποῖον δὲν ὑπάρχουν αἱ ἶνες. Ἐξ ἄλλου, ἡ ἀνάγκη μασήσεως τῶν τροφῶν, αἱ ὁποῖαι περιέχουν ἶνας, εἶναι λίαν εὐεργετικὴ διὰ τὴν ὑγείαν τῶν ὀδόντων.

ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΜΕΝΟ ΣΕΡΒΙΣ
FIAT-SIMCA
ΝΙΚ. ΒΟΥΚΕΛΑΤΟΣ
ΕΛΛΗΝΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ 6, — ΤΗΛ. 420-689
ΠΑΤΡΑΙ

ΚΛΕΙΔΙΑ Σ' ΕΝΑ ΛΕΠΤΟ
ΕΠΙΣΚΕΥΑΙ ΑΝΑΠΤΗΡΩΝ ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ
ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ

τοποθετοῦμε σούστες ε ἐωθύρας
ΑΝ ΚΛΕΙΣΤΕΙΤΕ ΕΞΩ
Τηλεφωνήσατε 220-668
ΑΛΛΑΓΕΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΩΝ
ΝΙΚ. ΣΚΟΝΔΡΑΣ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 70
Παραπλεύρως ΜΟΥΣΤΑΚΗ

ΟΜΟΝΟΙΑ
ΣΗΜΕΡΟΝ 5 — 12.20
Μιὰ ταινία ἀφιερωμένη στὸν μεγάλο
ΣΑΡΛΩ
Ὁ Σαρλὼ στὸν πόλεμο — ὁ Σαρλὼ ἱεροκήρυκας — Ἡμέρα πληρωμῆς
ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΤΣΑΡΛΥ ΤΣΑΠΛΙΝ
ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ

ΜΙΝΙ ΡΕΞ
ΣΗΜΕΡΟΝ 5—12
Πονηρή! Πικάντικη! Ἀπολαυστική! Ἡ ΣΕΞΟκωμῳδία ποὺ ἀνέβηκε στὸ BOX OFFICE τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κινηματογράφου
ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ
ΕΛΕΝ ΣΑΝΕΛ
ΦΑΜΠΙΟ ΚΟΜΠΙ
Ο ΜΑΤΑΚΙΑΣ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ

ΠΙΚΟΛΟ
ΣΗΜΕΡΟΝ 5.15—12.15
Ἑτοιμασθῆτε νὰ ὑποδεχθῆτε τὸν κορυφαῖο κωμικὸ τῆς ὀθόνης, τὸν μοναδικό, τὸν θρυλικὸ
ΣΑΡΛΩ
σὲ μιὰ ταινία ὄνειρο
Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΕΜΑΘΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΝΑ ΓΕΛΑ
ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ

ΡΕΞ
ΣΗΜΕΡΟΝ 5.15—12.15
Κάθε 10 χρόνια ὁ παγκόσμιος κινηματογράφος παρουσιάζει τόσο μεγάλο ΓΟΥΕΣΤΕΡΝ!
ΦΡΑΝΚΟ ΝΕΡΟ
στὸν πιὸ κολοσσιαῖο θρίαμβό του
ΚΕΟΜΑ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ - ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ